

Werner Jaeger nuper, cum de quibusdam locis Photianis disputavit ¹⁾, nobis adtulit aliquas bonas emendationes. Uno autem loco ²⁾ verba in libris manu scriptis servata sine necessitate in dubium vocasse videtur. Quocirca, suadente ipso Jaegero, qua est φιλαλληθεία, hanc notulam scripsi. De subpositis verbis agitur:

Γενητὰ δὲ φησι τὰ στοιχεῖα καὶ ἐξ ὧν ὀρᾶται καθ' ἐκάστην ἀλλήλων δεόμενα· τὸ γὰρ ἀγέννητον καὶ ἄτρεπτον καὶ ἀνευθεές. δεῖται δὲ τὰ στοιχεῖα ἀλλήλων καὶ εἰς τὸ σφῆζεσθαι καὶ εἰς τὸ σφῆζειν τὰ ἐν αὐτοῖς ζῶα.

Hoc loco 'γένεσιν vel σύνθεσιν vel aliquid simile' post καθ' ἐκάστην excidisse putavit Jaeger. At si vim locutionis καθ' ἐκάστην recte intellegas,

---

46) Es ist nicht uninteressant zu sehen, wie nahe Nilsson der oben empfohlenen Lösung gekommen ist, ohne sich indessen von seiner bekannten Lieblingsthese lösen zu können (Homer and Mycenae 260): "But I should not venture to ascribe such a great antiquity to the parts of the Iliad in which Diomedes plays the foremost part, although they are too old to be Homeric. There was probably a double tradition of the Trojan war, one celebrating Diomedes, another praising Achilles, which ultimately were fused into one." Das ist in der Tat ein Ausweg der Verzweiflung!

1) *Studia in Photium, Rh. Mus.* vol CIII (1960), pp. 168 sq.

2) *Bibl.* p. 209 a 33 sq. (Bekker).

sententia bene cohaeret, ut additamento non sit opus. Hac de locutione audi illum Henricum Stephanum ³⁾ ita loquentem:

'At vero καθ' ἐκάστην dicitur pro Quotidie, subaud. ἡμέραν. Io. Malal. p. 177, 14: 'Ἄλλ' ἔλεγον ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτοῖς καθ' ἐκάστην ἐλπίς ζωῆς.' Notavit inter ellipses Atticas καθ' ἐκάστην pro καθ' ἐκ. ἡμέραν vel ὥραν Gregor. Cor. p. 33.'

Quibus exemplis possis addere Meletium Monachum ⁴⁾. Argumentatio igitur loci nostri (quae apud Photium solutius explicata est) fere est haec:

Quicquid est ἀγέννητον, est ἄτρεπτον et ἀνευθεές. Elementa autem non sunt ἄτρεπτα et ἀνευθεῆ; immo — quod *in singulos dies* observatur — haec inter se alia aliis egent, ut conserventur et ipsa et animalia quae ex eis constant. Ergo elementa non sunt ἀγέννητα, vel potius elementa sunt γενητά.